

Pregó Festa Major 2019

Inici

coreografia “Vinc de molt lluny”

Presentadors - Bona tarda vespre... és un plaer ser aquí amb vosaltres. És un plaer veure la plaça plena... bé o ho hauria d'estar de plena com tots els actes que s'organitzen per la Festa Major. Aquest és el tret de sortida de la Festa Major 2019: El pregó!... i voldria iniciar-lo fent tres agraïments:

Primer a la Regidoria de Cultura, que ens ha enredat i alhora ens ha permès participar en aquest acte tan tradicional i popular.

En segon lloc voldria agrair a les autoritats del poble que hagin permès que nenes i nens, nois i noies, siguem els protagonistes d'una festa tan arrelada com ho és la Festa Major.

I el tercer agraïment és per a una actriu meravellosa... la Jordina Biosca que ens ha ajudat a parlar del que hem volgut. Poder exposar tot allò que tenim ganes d'explicar; una cosa poc normalitzada en un país que estan censurant artistes perquè diuen allò que pensen.

Però centrem-nos en l'acte d'avui... La Festa Major! Aquesta festa tan arrelada, tan nostra, que tanta gent hi participa o hi hauria de participar... Tanta gent que mobilitza o hauria de mobilitzar... associacions, aplecs, trobades... que fan que tota la societat civil es pugui organitzar contínuament. Res millor que aquest marc de la Festa Major per parlar de cultura i de llibertat!

Senyores i senyors... Benvinguts a l'espectacle, perquè això d'avui serà un pregó però també un espectacle!

Coreografia “Verona” Drac del Rei Artús

Rei Artús - Tenim un enemic molt poderós, que s'infiltra a casa nostra, que no té ni por ni escrúpols en esclafar-nos el cap, en esclafar les nostres idees, en convertir-nos en un de sol, en un únic pensament...

Un enemic que no ens deixa qüestionar les coses, un enemic que entra per sota la porta i es cola en la TV, ràdio i canals d'internet; convertint la cultura en entreteniment; cultura d'agafar, utilitzar i llençar. Només importa consumir, sense pensar, sense ser crítics. Ens venen una única manera de pensar i tot això destrueix el pensament, la cultura i la llibertat!!

Coreografia “ Phat ” Soldats nazis

Petit príncep - La meva rosa és única al món. Per a mi és la més important perquè és la que he regat. Perquè és la que he posat a sota la campana. Perquè és la que he protegit amb el paravent. Perquè és la que he escoltat queixar-se, o presumir, o fins i tot de vegades callar. Rosa, que bonica que ets!

Rosa - Ai, Estic molt trista perquè no sé què està passant...

Petit príncep - Els ulls són cecs, s'ha de buscar amb el cor...

Rosa - A on és el suport als artistes?

Per què no s'inverteix en cultura; en pintura, en escultura, en *mapping*, en vídeoart, en narrativa, en poesia, en espectacles de text, en dansa, en música, en tota la cultura que tenim al voltant?

I el poble, per què no dóna més suport a la cultura?

Les coses no estan prou valorades. Estem acostumats a una gratuïtat constant...

Creieu que pagueu prou per la cultura?

Cal invertir en cultura perquè de cara a un futur estalvia despeses i aporta alternatives a certes mancances socials.

Petit príncep - Tens raó rosa... "L'essencial és invisible als ulls"... I què proposes?

Rosa - Viatja Petit Príncep... Ves a la recerca d'un altre planeta que ens escolti i ens vulgui ajudar... i sobretot mira de ser feliç...

Petit príncep - Però, qui et cuidarà?

Rosa - Hauré de suportar dues o tres erugues si vull conèixer les papallones. No t'entretinguis, la cultura corre perill!

Coreografia Rosa " Valsapena piano Artur"

Entren a escena diferents actors recitant diferents monòlegs de Shakespeare:

Hamlet: Ser o no ser, aquesta és la qüestió:
qui pensa amb més noblesa:
qui suporta dards i fuetades d'ultratjant fortuna,
o aquell que s'arma contra un mar de penes
i amb les armes s'hi oposa per finir-les.
Morir, dormir: res més.
I si dormint s'esborren tots els mals del cor
i els mil estigmes naturals heretats per la carn,
Quin desenllaç pot ser més desitjat?
Morir, dormir... dormir i potser somiar...

Julieta: Oh Romeu, Oh Romeu!
Per què ets Romeu?
Nega al teu pare i el teu nom rebutja
o si vols, jura'm el teu amor
i deixaré de ser una Capulet.
Què hi ha en un nom? Allò que diem rosa,
amb un altre nom faria la mateixa olor.
I, si Romeu no es digués Romeu,
retindria la gràcia que li és pròpia
sense títol. Despulla't del teu nom,
i sense el nom, pren-me tota sencera!

Shylock: S'ha mofat dels meus fracassos, s'ha rigut dels meus èxits! I això, per quin motiu ho fa? Perquè sóc jueu. Que potser no té ulls, el jueu? Que no té mans, ni sentits, ni cor? Que no el fereixen les mateixes armes que fereixen un cristià? Que no se li encomanen les mateixes malalties, ni el guareixen els mateixos remeis? Si ens punxen, oi que ens surt sang? Si ens feu pessigolles, oi que riem? Si ens enverineu, oi que morim? Si un jueu insulta un cristià, què fa el cristià, que és tan bo? S'hi torna. Si un cristià insulta un jueu, què haurà de fer el jueu? Tornar-s'hi. Si vosaltres m'ensenyeu a ser dolent molt serà que jo no aprenqui a ser-ho com vosaltres.

Lady Macbeth: Ja es queda ronc el mateix corb que gralla per l'entrada fatal de Duncan sota els meus merlets. Veniu, esperits que animeu els pensaments de mort! Priveu-me del

meu sexe, des del cap fins als peus, ompliu-me de la crueltat més espantosa; espessiu la meua sang i que cap exaccés de pietat, no em faci trontollar dels meus propòsits. Veniu fins als meus pits de dona i canvieu la meua llet. I tu, nit densa, embolcalla't amb el fum més negre de l'infern, perquè el meu esmolat punyal no pugui veure les ferides, ni el cel pugui espiar-les ni cridar: "Atura't! Atura't!"

Helena: Que feliç que són algunes més que d'altres!

Tothom, a Atenes, diu que soc bonica;
però, què en trec, si Demetri no ho veu?

No vol admetre allò que admet tothom.

I així com ell s'enganya enfollint pels ulls d'Hèrmia,
m'enganyo jo, que admiro les seves qualitats.

Les coses vils, que tothom menysprea,
poden ser transformades per l'amor,
que els dona forma i dignitat.

L'amor, no el guien mai els ulls, sinó la fantasia.

És per això que diuen que l'amor és un nen, perquè,
quan fa una tria, s'enganya molt sovint.

Els nens enjogassats fan trampes en els jocs,
i per això l'infant amor fa sempre trampes.

Antoni: Amics, romans, compatriotes:

Jo vinc a enterrar Cèsar, no a gloriar-lo.

El mal que fan els homes, els sobreviu.

El bé, sovint s'enterra amb els seus ossos.

Que sigui així amb Cèsar.

El noble Brutus us ha dit que Cèsar era un ambiciós;
i és veritat, era una falta greu, i l'ha pagada.

Us vinc a parlar del funeral de Cèsar.

Era amic meu, fidel i just amb mi;

però Brutus diu que era ambiciós,

i Brutus és un home honorable.

Ell va portar molts captius a Roma,

i amb els rescats omplí la caixa pública:

Això semblava ambiciós en Cèsar?

Davant els crits dels pobres ell plorava,

i qui és ambiciós té la pell dura,

però Brutus diu que era ambiciós,

I Brutus és un home honorable.

No parlo pas per fer la contra a Brutus,

parlo per dir només allò que sé.

Mark i Roger de Rent – Shakespeare! A mi em sembla que hi ha interès per anar al teatre:

Anem al teatre de la capital d'Osona perquè queda bé...

Anem a teatre a Barcelona i aprofitem per anar a sopar i deixar una "pasta" en el pàrquing...

Anem a teatre a veure els actors que surten a la tele...

Però què està passant? I al teatre Cirvianum?

Espontani - Jo t'explicaré què passa al teatre Cirvianum! Les butaques, noi, quina merda de butaques. Per tot arreu és ben conegut la incomoditat del teatre Cirvianum... els que

són alts o van a la fila 10 o han de seure de costat. A més, les butaques estan destrossades. Dies enrere varen fer la presentació dels tallers de teatre... doncs ves per on el meu nano es va esgarrapar les cames perquè sortien tres claus ben punxeguts. El veí de dalt em va dir, Josep denuncia l'Ajuntament, segur que faràs algun caler...

Mark i Roger de Rent - És el poble el que no creu en el teatre del poble o són les institucions que no inverteixen per a seduir els nostres vilatans?

Últimament el teatre Cirvianum està en crisi... i no és precisament per la programació, que és d'un nivell extraordinari...

Espontani - *Amb això tens raó... la dona i jo hi anem sovint al teatre Cirvianum i escolta tu... fan coses de primera qualitat... Aquesta temporada hem vist una obra que parlava de la guerra civil... ostres se'm van posar els pels de punta... Oh! i aquella que va fer en Farel·lo també molt bona... Oh! i els concerts també m'agraden eh... no hi entenc gaire però m'ho passo molt bé...*

Mark i Roger de Rent - Com podem apostar per la cultura del poble si no fem esforços per creure-hi...

La cultura ha d'existir cada dia, ha d'estar a peu de carrer i hem de tenir-hi tots accés. Però per aconseguir això s'ha d'invertir. Si no és així ja podem tancar i anar de lloguer...

Espontani - *Això hauran de tancar el teatre, perquè ja fa 25 anys que van fer les obres i encara és hora que facin cap reforma. I no parlem de la calefacció... a l'hivern et fots de fred, i a l'estiu et fots de calor... A veure si aquest nou consistori fa el que va dir en el seu programa electoral i posen fil a l'agulla i fan unes reformes com Déu mana.*

Coreografia RENT

Puck - Tenim un problema important de país, pel que fa a concepte cultural... hem d'aconseguir que llegir sigui normal, que entendre les cançons sigui normal, que tenir una cultura alternativa sigui normal... Sigueu crítics i no us empasseu qualsevol producte de consum. Tenim vida, tenim somriures i podem tenir llibertat!

Ombres com sou, si us hem ofès
hi posareu remei com res.

Pensant que us heu endormiscat
quan l'irreal us ha sobtat,
que tot aquest assumpte
ha estat només un somni.

No em renyeu gaire, bona gent;
si ens perdoneu, serà excel·lent.

Bona nit, doncs, que us vagi bé.

Concediu-me les mans, amics,
i la cultura, si pot, us farà rics.

Coreografia «Som els il·legals sense papers»

Resum de la carta de Jordi Cuixart des de la presó:

«Ho tornarem a fer. No deixem que ens confrontin entre nosaltres. El que volen és que estiguem dividits; sembrar la llavor de la discòrdia. Rebel·lem-nos serenament i pacíficament. Que la impotència de les seves sentències es converteixi en l'esperança amb els temps que vindran. No patiu pels qui estem a la presó, ens sabem forts si esteu

units. I sobretot que res ni ningú us preguin mai el somriure; que aquest és el millor estendard de la nostra victòria!

Cloenda - El pregó de la Festa Major s'hauria d'acabar amb un Visca la Festa Major. Hauria de ser així, però podem dir-ho amb la boca ben oberta, amb la veu ben alta, ho podem dir ben convençuts, quan hi siguem totes i tots... Repeteixo, quan hi siguem totes i tots.... Quan no hi hagi presos polítics i exiliats. Quan hi hagi llibertat d'expressió, quan hi hagi cultura, quan hi hagi pensament crític, quan hi hagi igualtat de gènere, quan tothom pugui estimar a qui vulgui sense por de ser rebutjat, quan hi hagi aquesta llibertat tan desitjada per tots, en qualsevol moment...

Aleshores sí, a ple pulmó, amb la boca ben plena podem dir:

VISCA LA FESTA MAJOR DE TORELLÓ

Els Segadors versió Rock